

— Не.

— Ангажирвалъ ли ви е той на нѣкаква признателность или благодарность?

— Освѣнъ за шаека никаква друга благодарность.

— Било ли е нужно вий съ почитъ да се отнасяте къмъ него.

— Азъ съмъ билъ вѣжливъ спрямо хората, които сж биле вѣжливи спрямо мене. Азъ не могж да бжда грубъ.

— Най-послѣ вий довършвате писмото съ думитѣ: „вашъ отъ сърдце прѣданъ“. Това е единъ комплиментъ?

— Да.

— Кой е стареца за когото спомѣнувате въ писмото?

— Дѣдо Цанкова. Писахъ на Карастоянова, безъ даже Цанковъ да ми е писалъ.

— Казвате „поздравляватъ ви приятели“, кои сж тия приятели?

— Поздравлявахъ го отъ Тенева, съ когото се познава и отъ Маджункова. Въобще, както се пише, „много здравие отъ приятели“, безъ даже нѣкой отъ тѣхъ да ми е казалъ за това.

— Освѣнъ съ васъ, съ друго не се ли е срѣщалъ Карастояновъ, съ Козарова или съ друго?

— Азъ казахъ, че само съ мене и Тенева се срѣща.

— Кой е тоя Стефанъ, който билъ заминалъ за Бѣлградъ?

— Стефанъ Теневъ, който отиде да земе пари отъ Бѣлградъ.

— Знаеше ли Карастояновъ за тия 1000 л.?

— Не знаеше.

— Интересуваше ли се Карастояновъ да знае гдѣ се намира Теневъ?

— Не се интересувахе, но азъ като приятель, писахъ му.

— Какво се разбира отъ тия думи: „Стефанъ замина по работа за Бѣлградъ“?

— Какво може да се разбира? Т. е. че шаека испратенъ за мене и за него пристигна, но ако Теневъ не му е писалъ за него, то явявамъ му, че той замина за Бѣлградъ.

— Вий казахте, че сте имали съ Карастоянова повърхностно приятелство и сте се отнасяли спрямо него въ кръга на вѣжливостъта, колкото е било възможно, а нѣкоя особенна интимность не сте имали. Тѣй щото вий сте приятели, а не другари съ Карастоянова?

— Да.